

[Udenrigsministeren.]

gennemførelsen af de europæiske markedsdannelse og løsningen af de europæiske integrationsproblemer, tillægger jeg det overordentlig stor betydning, at forholdet til USA styrkes og udbygges. Kun herigenem kan det lykkes at nå til tilfredsstillende resultater.

Traktaten, der er baseret på principperne om national- og mestbegunstigelsesbehandling, giver ikke amerikanske statsborgere rettigheder, som de ikke allerede faktisk nyder her i landet som følge af den gældende retstilstand, og den vil ikke gribe ind i bestående dansk lovgivning. Hvor traktatens bestemmelser angår forhold, der i forvejen er reguleret ved internationale aftaler som Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT) og Overenskomsten om Den internationale Valutafond, er bestemmelserne affattet i overensstemmelse med disse og vil ikke påføre Danmark forpligtelser ud over de bestående.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, skal jeg fremhæve, at traktaten indeholder bestemmelser, der er sædvanlige i moderne handelstraktater, således bestemmelser til gensidig sikring af de to parter statsborgeres og selskabers rettigheder og interesser, om udøvelsen af handels- og erhvervsvirksomhed og om erhvervelse og beskyttelse af fast ejendom, løsøre og industrielle ejendomsrettigheder.

Desuden indeholder traktaten regler vedrørende skibsfart, som hjemler de to landes skibe national- og mestbegunstigelsesbehandling i en række henseender.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, har det amerikanske senat taget forbehold vedrørende udøvelse af visse former for professionel virksomhed af offentlig karakter, hvilket i praksis især vil sige lægevirksomhed. Dette forbehold er begrundet i ønsket om ikke at gøre indgreb i de amerikanske enkeltstaters kompetence på dette område. Den danske regering har anerkendt forbeholdet ved note af 26. januar 1960, der er optrykt som bilag til forslaget til folketingsbeslutning.

Initiativet til indgåelse af en ny traktat til afløsning af den hidtil gældende konvention af 1826 udgik fra amerikansk side i 1950 som et led i USAs bestræbelser for at

modernisere landets venskabstraktater ved med en række lande at indgå traktater, der alle bygger på de samme generelle principper om mestbegunstigelses- og nationalbehandling. Sådanne traktater har USA efter 2. verdenskrig indgået med bl. a. Tyskland, Nederlandene og Italien.

Traktaten blev undertegnet den 1. oktober 1951, og De Forenede Staters senat har den 21. juli 1953 givet sit samtykke til ratifikation af traktaten. At der ikke på et tidligere tidspunkt for det høje ting er blevet fremsat forslag om samtykke til ratifikation, skyldes, at man fandt det tilrådeligt ikke at tage skridt til ratifikation af traktaten med de deri indeholdte skibsfartsbestemmelser, før den mellem danske rederier og den amerikanske regering verserende skibserstatningssag i forbindelse med anvendelsen af danske skibe i allieret tjeneste under 2. verdenskrig var bragt til afslutning, ligesom man fandt det hensigtsmæssigt at afvente en afklaring af spørgsmålet om de europæiske markedsdannelse.

Da skibserstatningssagen imidlertid er bragt til en for Danmark tilfredsstillende afslutning og en vis afklaring af de europæiske markedsproblemer har fundet sted, finder jeg det ønskeligt, at der nu fra dansk side tages skridt til at gennemføre ratifikationen af traktaten.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 13. januar 1960 i Bagdad afsluttet handelsoverenskomst mellem Danmark og Irak.

(Første behandling findes i tidenden sp. 100).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Da jeg på grund af uopsættelige embedsforretninger ikke kunne være til stede ved førstebehandlingen, vil jeg gerne nu takke for den venlige modtagelse, forslaget fik.

Jeg kan bekræfte over for det ærede medlem hr. Jørgen Jensen, at de i overenskomsten nævnte varer er de varer, som